ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

TEMMUZ - 1957 YIL = 9 SAYI = 85 100 KURUŞ

ÇOCUK YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi: NAFİZ ERGENELİ

Hazırlıyan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

TELEFON: 44 06 26

Resim işleri:
ALİ AKTAŞ

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası

İDARE: Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

Kapak Resmi:
AYŞE ALAÇAMLI
Fotoğraf: H. ŞARMAN

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

ÇOCUKLAR
İÇİN

Boz Yeleli KURT

Gök tanrılar bile Oğuz hanın zaferile seviniyordu.

Oğuz han kırlar, ovalar, dağlar aşarak koca Asyada ülkeler almış savaşlar kazanmış, şehirler zaptetmişti. Orduları, büyük bir yaz bulutu gibi, dört yana yayılıp gidiyor, bir çok hükûmdarlar Hakana boyun eğiyordu.

İtaat göstermiyen biricik hükûmdar Urum Kaan'dı. Oğuz, ona, boyun eğmesi için haber gönderdiği halde, Urum Kaan ordularını toplamış, Oğuza karşı durmağa karar vermişti.

Oğuz han, bu haberi aldığı zaman, bir sabah sancağını çekti, atına atladı, ordusile kırk gün sonra "Bozdağ" eteklerine geldi. Çadırlar kuruldu, askerler atlarını yaylaya, otlağa bıraktı.

Aradan günler geçiyor, fakat Oğuz han, birtürlü yürüyüş emrini vermiyordu. Sonunda bir sabah, tan yeri ağırırken büyük Hakanın çadırına, gün ışığına benzer bir ışık indi. Işığın içinde boz tüylü, boz yeleli bir kurt vardı. Kurt boynunu gururla kaldırarak:

-Büyük hakan! .benimle gel, sana bir yol göstereceğim, dedi.

Oğuz han, çadırdan çıkan boz kurdun arkasından yürüdü. Oğuzun ordusu da, Hakanın ve kurdun peşinden geliyordu. Bir ovayı geçtiler, bir tepeye tırmandılar ve yine bir ovaya indiler. Burası Asyanın en güzel bir yeri olan İdil Muran'dı. Kurt burada durunca, Oğuz ve ordusu da durdu. Uzaktan Urum Kaan'ın ordusu görünüyordu.

Oğuz han kurda baktı ve sordu:

-Savaş burada mı olacak?..

Kurt hiç karşılık vermedi. Ağır ağır geri döndü ve yaylâya doğru uzaklaşıp gitti.

Urum Kaan'ın ordusunda haykırmalar, bağırtılar duyuluyordu. İki ordu arasında bir nehir vardı ve suları ağır ağır akıyordu. Oğuz bir tepe üstünde durdu. Asker toplanmış, atlanmıştı İlk hücum boruları çalınırken, iki ordu bir anda bulundukları yerden ayaklandılar. Atlılar uzun kargılarını savurarak biribirleri üstüne atıldılar. Korkunç bir dövüş başladı.

Kargılar inip çıkıyor, kılınçlar sallanıyor, oklar gökyüzünü kaplıyordu. Oğuz hanın askerleri:

-Boz kurdun başına!..

Boz kurdun başına!. diye yemin ederek düşmanlarına saldırıyorlardı.

Dövüş akşama kadar sürdü. Nehrin duru suları bir kan damarı gibi kıpkırmızı kesilmişti. Urum Kaan'ın askerleri bozuldu, darmadağın oldu. Kaanda ülkesini topraklarını askerini ve hazinelerini bırakarak kaçtı.

Oğuzun orduları yeniden yürüdü. İdili geçti. Fakat daha aşağılarda, nehirin bitimine doğru, büyük bir Hakan vardı ki, o da Urum Kaan gibi Oğuza boyun eğmemişti. Hakan, bir gün bütün askerini topladı:

-Arkadaşlar, ben İdil suyundan akmak istiyorum. Fakat nasıl?. Bana bir yol göstereniniz var mı? dedi.

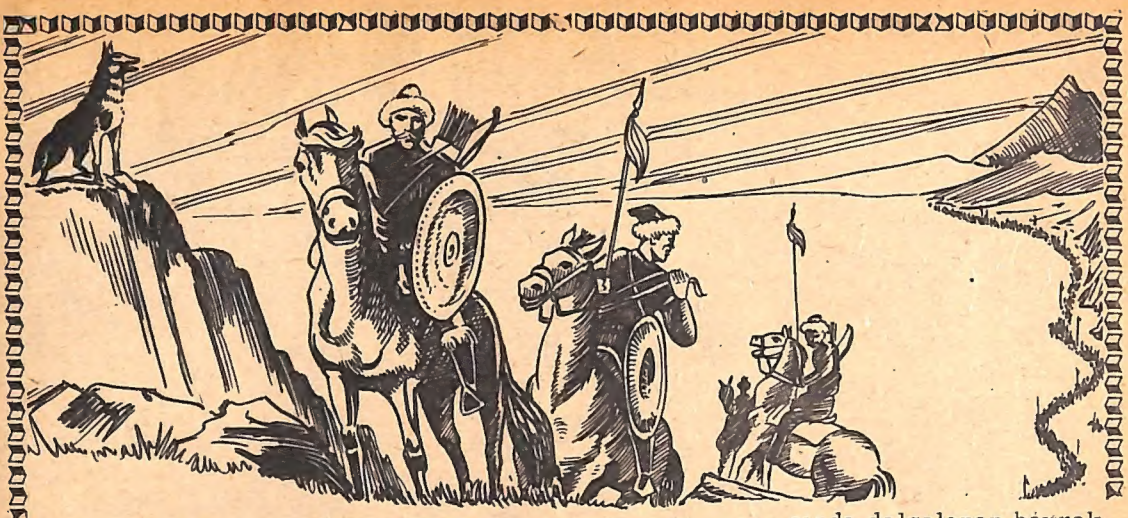

Ovaları kaplıyan ordunun içinden: "Uluğ Ordu İşpoteng" isimli bir kahraman çıktı:

-İzin ver büyük Hakan, isteğini ben yerine getireceğim!..dedi.

Sonra ormanlara girdi, bir çok ağaçlar kesti, ağaçlardan sallar yaptı.Ordu bu sallara binerek nehirin aşağısına doğru akmağa başladı.

Sonunda bir sabah geniş, yeşil bir ovaya çıktılar. O ilin Hakanı ile yine korkunç savaş oldu.Oğuz yine yenmişti. Bu sırada Boz kurt yeniden Oğuzun çadırına girdi:

-Haydi Hakan, yürü!. Tekinlerin yurdunu fethetmeğe gidiyoruz!..

Tekinler kısa bir savaştan sonra yenildiler. Ordu Çorçitlerin yurduna girdi. Boz kurt başta gidiyordu. Bir ovaya girince hepsi de durdular. Boz kurt:

-İşte, dedi. Asyanın en güzel toprakları burasıdır. Burada herkes zengindir. Her ev altınla doludur..ve ovaların her tarafında gürbüz hayvanlar yaşar. Oğuz han, işte sana yeni bir armağan daha!.

Çorçitler Oğuz ordularının yaklaştığını haber alınca, silâhlanmışlardı. Hepsi de, eğerleri altınla süslü atlara binmişlerdi. Ellerinde çelik kargılar, elmas kabzalı çelik kılınçlar vardı. Başlarına iri zümrüt ve yakutlarla süslü tolgalar giymişlerdi. Göğüslerine de çelikten zırhlar geçirmişlerdi.

Oğuz han, uzaktan onların parıl parıl yanan zırhlarını, tolgalarını ve kılınçlarını görünce içine kuşku girdi. Yanıbaşında duran Boz yeleli Kurda baktı:

-Bunlar yaman dövüşürler Boz kurt!..dedi.

Boz Kurt:

-Çekinme, yürü!..dedi.

Oğuz han kılıncını kaldırdı, tepeden aşağıya doğru atını yıldırım gibi sürerek haykırdı:

-Yürüyün kardeşler,dövüşe yürüyün!..

Ordular bir anda çatıştılar..kargılar ve kılınçlar çarpıştı. Atlılar birbirinin ardı sıra vuruşuyorlar, boğuk feryatlara korkunç naralara:

-Orha!..orha!..Boz kurt için Orha!.. sesleri karışıyordu.

Oğuzun askerleri arasında dalgalanan bayrak, Gökyüzüne doğru yükselir gibi, bir düziye inip çıkıyordu. Bir aralık birdenbire düşman ordusunda büyük bir korku başgösterdi. Çorçitler:

-Kurt!..Kurt!..Kurt!..

diye haykırarak kaçmağa, bozulmağa başladılar. Oğuzun atlıları da şaşalayıp duraklıyan düşman askerlerinin bıktığı yere baktılar. Bütün gözler bu bayrakta toplanmıştı. Bu bayrağın üzerinde Boz Kurdun dik boyunlu, boz yeleli başı görünüyordu.. Gün ışığına benziyen bir ışık ortasında, rüzgârların esişiyle sağa sola sallanıyordu.

İşte bizim Kutsal Boz Kurt'umuz, yeryüzündeki Türkleri böyle bir savaşta armağan oldu.

Gülmeyen Prenses

Eski çağlarda bir kıralın son derece güzel bir kızı vardı. Uzak illerden bu güzelliği görmek için akın akın insan gelirdi. Sabahları, yaseminlerle örtülü geniş balkonunda şarkı söylemeğe başlayınca halk, sonu gelmez bir çoşkunlukla prensesi alkışlar; genç kız da tatlı gülümsemelerle onları selâmlardı.

Fakat, günün birinde prenses birdenbire değişti. Artık gülmüyor ve konuşmuyordu. Günler geçtikçe sararıyor, güneş görmiyen çiçekler gibi soluyordu.

Kral her yana haberler saldı, en ünlü hekimler saraya geldiler. Prenses bir türlü iyileşmiyordu.

Yaşlı kadınlar kulaktan kulağa: "Prenses, belli nazara uğradı" dediler. Hokkabazlar, canbazlar günlerce saray bahçesinde onu güldürmek için maskaralık ettiler. Hiç biri fayda etmiyordu.

Annesi ağlıyordu. Kral çok üzgündü. Memleket büyüklerinin ağızlarını bıçak açmıyordu. Bütün halk onun iyileşmesi için adaklar adıyorlar.. kafeslerde severek besledikleri kuşları azak ediyorlar, kutsal nehir kıyısında kurbanlar kesiyorlardı.

Şehrin gül bahçelerinde çalışan bir genç kadın; prensese belki herkesten çok acıyordu. Çünkü o, savaştan dönmiyen kocasının arkasından, acının her türlüsünü tatmıştı.

Bir pazar sabahı küçük kızını giydirdi, sarayın yolunu tuttu. Kadının temiz, aydınlık bir yüzü vardı. Kucağındaki çocuk ise; kuşlardan, kelebeklerden, ay ışığından.. kısaca dünyadaki güzel şeylerden daha güzeldi.

Genç anne, prensesin odasına küçük kızı saldıktan sonra, ipekli perdeler arkasında bekleyen kalabalığın arasına sokuldu.

Beklemeğe başladılar.

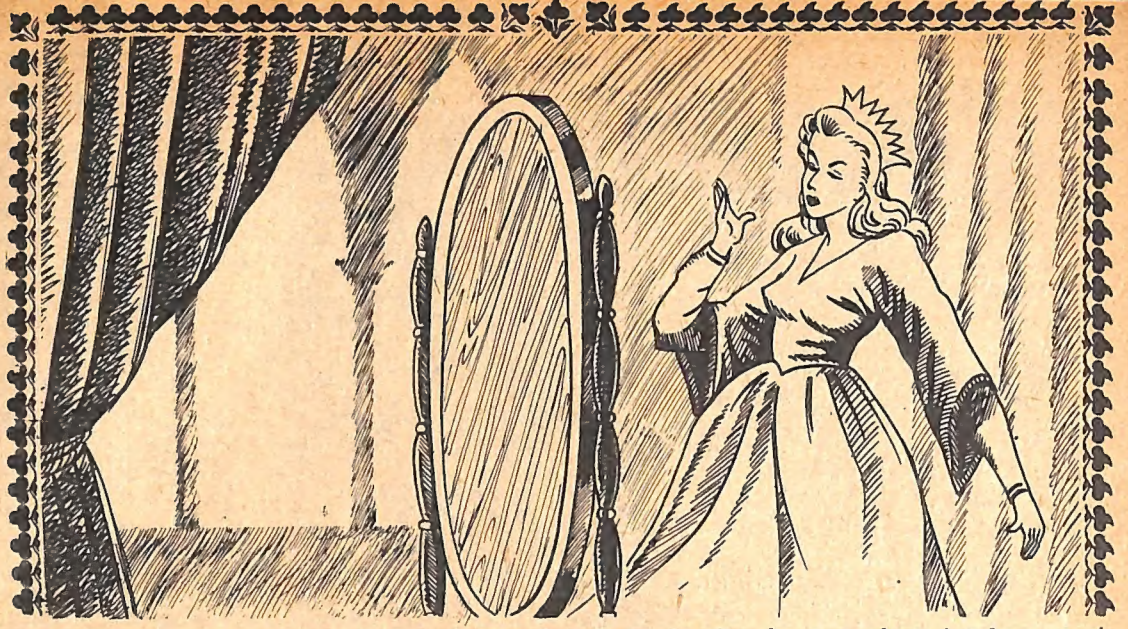

Genç anne savaştan dönmiyen kahraman kocasının acısını yaşama zorluğunun ağırlığını bu şen, tatlı, cıvıl cıvıl yavru ile unuturdu. Küçük kız gülümsiyerek prensese sokuldu. Önünde hafifçe baş eğerek selâmladı. Prenses boş gözlerle bakıp başını çevirdi.

-Güzel abla bana darıldınız mı?

-.....

-Sizi rahatsız etmiyeyim!

Prenses, güzel çocuğun yüzüne bile bakmadı.

Çocuk, içli ve çok anlayışlı bir yaratıktır. Yüzüne tatlı gülmiyenden, kendisine severek bakmıyandan, hoşlanmaz. Küçük kız döndü. Kocaman odanın içinde biraz dolaşıp, hastalığından beri bir türlü ısınmıyan prenses için yanan, ocağa yaklaştı.

Küçük kız, odunların tatlı çıtırtılarını, kızıltılı alevlerini o kadar beğenmişti ki... Onları kucaklamak, elleriyle okşamak ve yüzüne gözüne sürmek istiyordu.

Tam atılıp alevleri kucaklayacağı zaman, prenses, hırçın hırçın seslendi:

-Dur küçük yanacaksın!

İpekli perdeler arkasında herkes, sevinçle biribirinin yüzüne baktı. Küçük kız bu sesten ürkerek uzaklaşmıştı.

Gözüne duvar boyunca gidip yükselen ayna ilişti. İlk defa ömründe böyle birşey görüyordu. Parlak camın karşısına geçince ellerini çırptı. Bu kocaman odada kendisine bir arkadaş bulmuştu:

-Gel kardeşim!.. oynıyalım!.. Diye, parlak camın arkasında gülümseyen çocuğa seslendi. Çocuk da ona yaklaşıyordu.

Güldü. O güldükçe karşısındaki küçük yavru da güldü.

El çırptı, o da çırptı.

Sivri uçlu dilini çıkardı, o da...

A... küçük kız sevinçten bayılacaktı.

Arkadaşını öpmek istedi, Fakat küçük arkadaş hep ağzını uzatıyor, yanaklarını, güzel gözlerini vermiyordu.

-Böyle öpüşmek sağlık bakımından kötüdür, hastalık insanlara böyle geçer!.. Diye arkadaşına ders vermek istedi. Fakat o küçük bunu anlamıyordu.

Elini kaldırıp vurmak istedi. Öteki de el kaldırdı.

Küçük kız aynaya vuran gölgesiyle, hiç bir şeyin farkında olmadan, dövüşmeğe başlıyacaktı.

Prensesin, bir su çağıltısını andıran kahkahası duyuldu.

İpekli perdeler arkasında bir alkış ve gözyaşlı bir kucaklaşma oldu. Prensesin isimsiz hastalığı bitmişti.

Günlerce memlekette büyük şenlikler yapıldı.

O günden sonra güzel prenses, hayatının sonuna kadar fakir ve kimsesiz çocuklarla ilgilenmeği borç saydı, iş edindi.

Zeynep

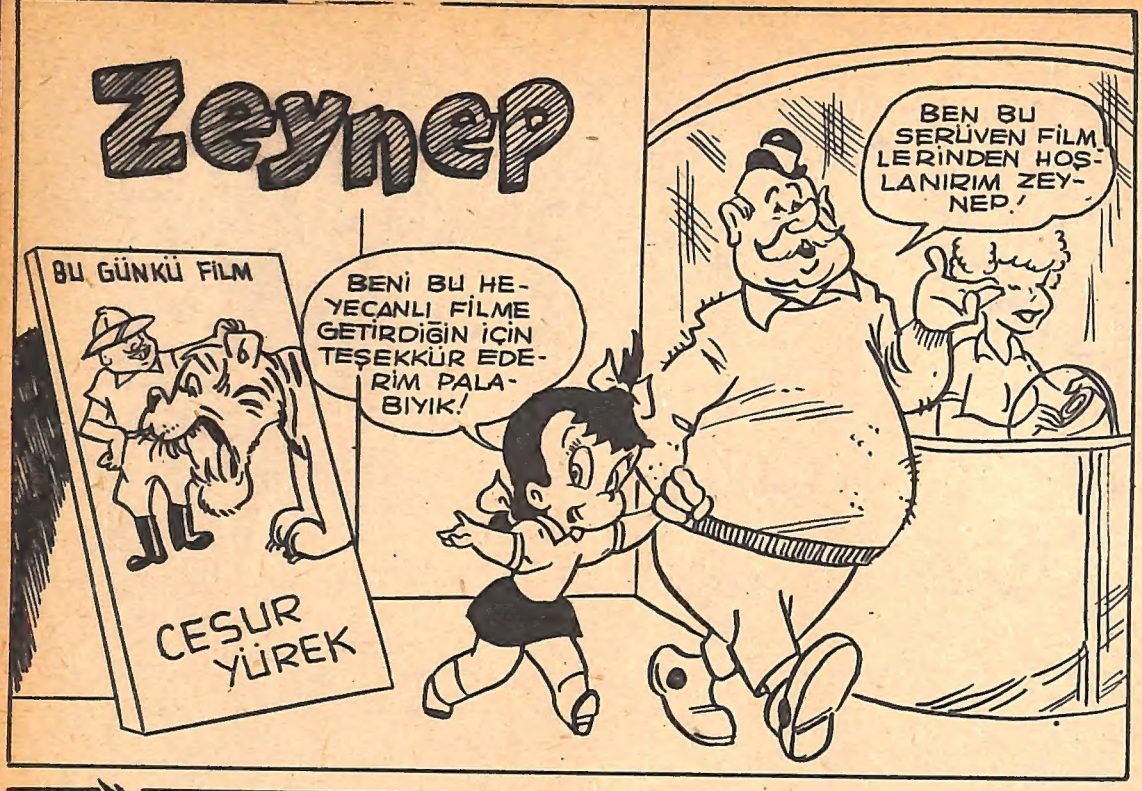
BU GÜNKÜ FİLM
CESUR YÜREK
BENİ BU HEYECANLI FİLME GETİRDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM PALABIYIK!
BEN BU SERÜVEN FİLMLERİNDEN HOŞLANIRIM ZEYNEP!

SİZİNDE KAPLANLAR GİBİ BOĞUŞABİLECEĞİNİZE BAHSE GİRERİM!

VAHŞİ YERLİLERİ SİNDİRMEK ORMANLARA HÜKMETMEK.

GÜZEL. ÖYLE DÜŞÜNDÜĞÜNE MEMNUN OLDUM.

BEN ŞİMDİ BURDA UYGARLIK İÇİNDE KORKUSUZCA YAŞAMAYI TERCİH EDERİM. FAKAT BUNU ONA SÖYLEMEMELİYİM.

PEKİ. HAYDİ EVİNE. GÜLE GÜLE ZEYNEP!
FAKAT PALABIYIK, AMCA!

BU GÜN İŞİNİZ YOK DEĞİL Mİ ?
HII... YOK!

GÜZEL. BENİ BURADA BEKLEMENİ RİCA EDECEĞİM. ŞİMDİ GELİRİM!
OLUR!

MANTAR ŞAPKAMI ALDIM. BAKIN SİZE DE GETİRDİM!

ŞİMDİ BİRER GEZGİN OLDUK. ŞU ORMANLARI DOLAŞMAYA GİDELİM.

HEH.. HEH... BU ORMAN PEK VAHŞİ DEĞİL.

BAKIN.. KÜÇÜK BİR TAVŞAN!

ÖYLE HEMEN ŞAŞIRIP KORKMAMALIYIM. BENİ CESUR BİRİ SANIYOR!

MÜTHİŞ BİR KAPLANA RASTLIYACAĞIMIZI UMARIM. ONU ELLERİNİZLE BOĞARSINIZ DEĞİLMİ ?
ELBETTE

ODO
ÇOK ŞÜKÜR Kİ ORMANDA ÖYLE VAHŞİ HAYVAN YAŞADIĞINI HİÇ DUYMADIM.

AZ ÖTEDE...
HAYDİ BAKALIM GORİL POSTUNU GİY. SIRA SENDE.!
PEKİ ŞEF!
A-OK FİLM PRODÜKSİYON
REJİSÖR

BİRAZ ARSLAN, BİRAZ DA KAPLAN KÜKREMESİ YAP!
OLUR BAYIM!
ÇIT!

HEYECANLI BİR ŞEYLE KARŞILAŞACAK MIYIZ PALABIYIK AMCA?
BELKİ HAYVANLAR BİZDEN KORKUP GİZLENMİŞLERDİR!

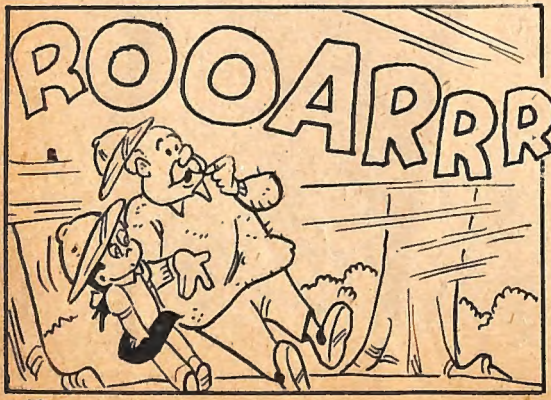
ROOARRR

AH, AMAN!
BU TAM BİR KAPLAN BAĞIRMASI!
ÇOK GÜZEL!

ORMANIN İÇİNDE YÜRÜYÜP BÖĞÜRMEYE BAŞLA!
PEKİ ŞEF!
ORMANDAKİ HAYVANLARI KORKUTMIYACAĞIMI UMARIM.

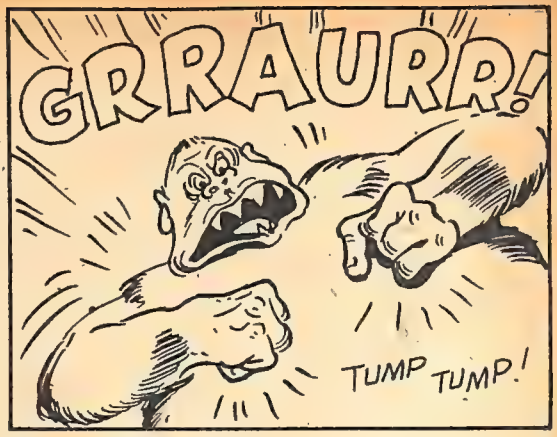
GRRAURR!
TUMP TUMP!

ÇABUK ŞU ÇALILIĞA GİZLEN. BEN YERDE BULDUĞUM ESKİ ÇADIR BEZİNİN ALTINA GİRECEĞİM.

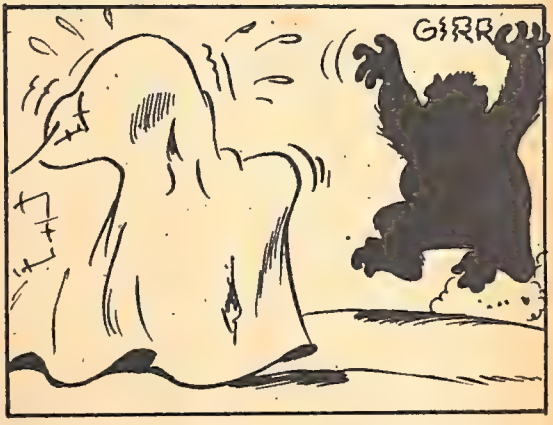
GİRR

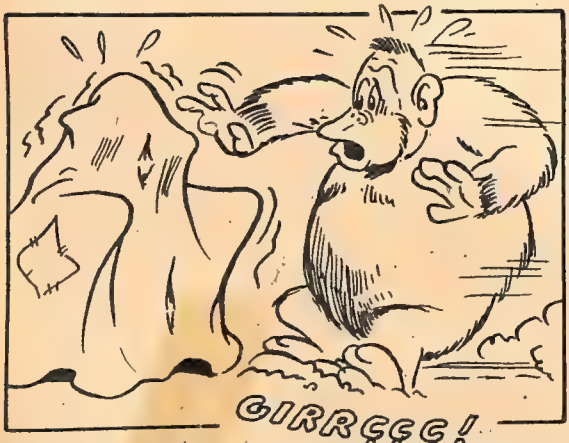
GIRRÇÇÇ!

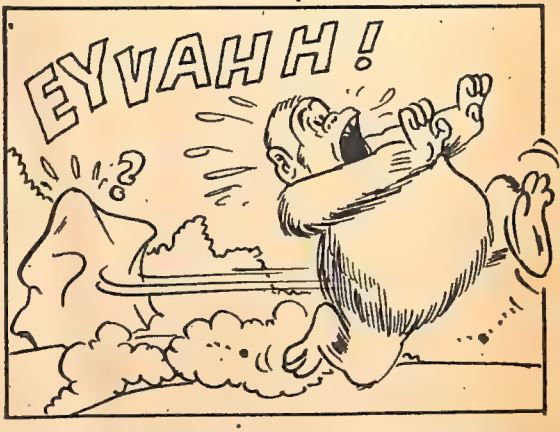
EYVAHH!

OH HO! ÇOK KORKUTTUN PALAYABIYIK AMCA!
BE...BEN Mİ?

HA.. ŞİMDİ HATIRLADIM. EVDE İŞİM VARDI. DÖNMEM GEREK!

KARIMA BİR ŞEY SÖYLİYECEKTİM UNUTMUŞUM!
DAHA ARSLANLARI, KAPLANLARI DA GÖRECEĞİZ ONLARI KORKUTACAĞINA EMİNİM.
HI.. EVET TABii. GÜLE GÜLE!
VAY! ÇOK HEYECANLISIN!
YA.. ÖYLEYİMDİR!
BATIDAKİ AKRABALARA DOĞRU BİR GEZİNTİYE ÇIKSAK.
AH! NE TATLI SÜRPRİZ!
DAHA ÖNCE AKRABALARIMA GİTMEYİ İSTEMEZDİN!
O ORMANA BİR DAHA GİTMEKTENSE AKRABALARINA GİTMEK DAHA İYİ.
SONRA..
BATIYA GİDİYORUZ ZEYNEP. SANA DA KART GÖNDERİRİZ.
YAA.. NE İYİ!
VAHŞİ BATIYA GİDİYORLAR HA!..
GIRR!
BAHSE GİRERİM Kİ DAĞ KEDİSİ AVLAMAYA!...
BİR DAHA ORMANA GİTMEDİĞİME MEMNUNUM!
ANA YOLA ÇIKTIK. BÜTÜN YOLLAR BATIYA GİDER!
YAVAŞ
SON

DENİZİ TANIYALIM

Her yaz, dünyada milyonlarca çocuk, etraflarındakilere gösteriş olsun diye yahut spor heyecaniyle düşünmeden denize atılırlar. Bunların binlercesinin bir daha sağ olarak denizden çıkmaması büyük bir ihtimal dahilindedir.

Deniz mevsiminin zamanı olan Temmuz ve Ağustos aylarında, denizin, 15 yaşlarında bir çocuk için tehlikesi enflüenza, zatürrie, kalb hastalığı, verem ve çocuk felcinin topyekûn tehlikesinden daha büyüktür. Herkes yüzmeği ve denizi saymayı öğrenmediği sürece, bu gibi facialar olabilir.

Küçük bir çocuğun, bir an suların içinde oynadığını ve bir dakika sonra da gözden kaybolduğunu farzedin. Araştırmalardan sonra çocuk bulunarak sudan çıkarılır. Sun'î teneffüs esnasında, çocuğun ailesi veya akrabaları, yüzlerinde şaşkın ve bitkin bir ifade, çaresizlik içinde çırpınıp dururlar. Ölü bir kimseye hayat aşılamağa imkân yoktur ki. Nihayet doktor, suni teneffüsten vazgeçerek, heyecanla bekliyen anne ile babaya bakıp cevap vermek zorunda kalacaktır.

Bunun gibi facialar, bizi, insanların niçin boğulduklarının sebeplerini aramağa sevketmektedir.

Boğulanların bir kısmı bilmedikleri sularda yürürlerken kuyuların içine düşmektedirler. Diğer bazı kimseler, kuvvetlerine güvenerek fazla açıldıklarından bir daha geri dönemezler.

Genç bir çocuk, şarpisinin devrilmesi neticesinde suya düşmüştü. Sırt üstü yatarak yardım bekliyecek yerde, 700 m. uzaktaki sahile yüzmeğe teşebbüs etmesi hayatına mal olmuştur.

Başka bir çocuk, tenha, bir yerde suya dalmış ve kafasının, su seviyesinin biraz altındaki bir kayaya çarpması neticesinde bayılarak boğulmuştur. Dört yaşında bir yavru ise, yemek yer yemez suya girmesi sonucunda, bir mide krampına tutularak ancak bel hizasına kadar yükselen suda boğulmuştur.

Boğulma sebepleri, sahifeler dolduracak kadar çoksa da bunların hepsi iki ana sebepten ileri gelmektedir.

İnsanlar,

1. Yüzmek bilmedikleri,

2. Denize saygı göstermedikleri için boğulurlar.

Boğulmaların yüzde 90 ının ana sebepleri bunlardır

Yazının en büyük zevki olan denize girmeği bir facia haline getirmemek için aşağıdaki 9 kurala uymak gerekir.

1. Yüzmeği öğrenin.

Yüzmek bilmiyenlerin zannının aksine, yüzmeği öğrenmek hiç te zor değildir. Bazı yüzme öğretmenleri, istiyenlere yarım saat içinde yüzme öğretebileceklerini iddia etmektedirler.

2. Yüzme bilmiyorsanız, derine gitmeyin.

Boğulmak bir, iki dakikalık bir iş olduğuna göre, yüzme bilmiyenlerin suda yürüyerek yahut sandalla

açılmasının aslında hiçbir zevki yoktur. Zira içinde bulunduğu sandalın devrilmesi veya suyun birdenbire derinleşmesiyle insanın batması işten bile değildir

3. Yüzme bilseniz bile, tek başınıza açılmayın.

Daima grup halinde yüzün ve etrafınızdakileri de gözden kaçırmayın. Tenha yerlerde açılmak bilhassa tehlikelidir.

4. Tehlikeli veya alışık olmadığınız sularda yürümeyin, yüzmeyin ve dalmayın.

Deniz içindeki bir kuyu veya suyun altında gizli bir kaya çok kere ölüme sebebiyet verebilir.

5. Yemekten sonra, suya girmeden önce, iki saat bekleyin.

Yüzenlerin en büyük korkusu olan mide kramplarının asıl sebebi belli değilse de yemekten sonra beklemeden denize girenlerde olduğu tesbit edilmiştir.

Mide krampının ağrısı o kadar şiddetlidir ki buna tutulan, bir tek adalesini bile kımıldatamaz. Derhal yardım görmediği takdirde, ikiye bükülmüş vaziyette boğulmağa mahkûmdur.

6. Terliyseniz, denize girmeyin; üşüyorsanız sudan çıkın.

Yorulduktan ve terledikten sonra ani olarak suya dalmak, mide kramplarına sebebiyet verebildiği gibi kalbin üzerine, fazla şiddetli bir baskı da yapar... Yorgun veya terli iseniz, suya girmeden önce, otururak bir, iki dakika kadar dinlenin.

Baldır, kalça, ayak, kol veya eli pençesine alan kramplar da çok acılı olmakla beraber, mide kadar tehlikeli değildir. Bu çeşit kramplar, üşür vaziyette suda kalındığı takdirde insana pek çabuk musallat olur.

7. Denizde gösteriş yapmayın.

Pazar günleri, hemen hemen dünyanın her plâjında, denize atılarak açılmağa çabalıyan akılsızlara rastlanır. Dikkat edilirse usta yüzücülerin okyanuslar aşacakmış gibi açılacak yerde sahile paralel olarak yüzdükleri görülür.

Yüzücülerin asla unutmamaları gereken bir özellik de, belli bir uzaklığa kadar yüzmeden önce, bunun iki katını katedebilmelerine yetecek kadar güce sahip olup olmadıklarını anlamaktır. Denizde güven içinde yüzebilmek için, yüzmek yeteneğinizin gerçektekinin yarısı kadar olduğunu düşünün.

8. Denize karşı gelmeğe çalışmayın.

Bu şekilde hareket edecek yerde, denizde bir güçlüğe uğrayınca, korkunun pençesine düşmemeğe çalışınız. Deniz, en kuvvetli yüzücünün bile aksine, yorulmak nedir bilmez.

Bir akıntıya yakalanırsanız, akıntı yününde hareket ederek sahile dönmeğe çalışın. Anafor tarafından açığa sürüklenirseniz, telâşlanmadan bekleyiniz; dalga sizi tekrar sahile atacaktır.

9. Bu konuda tecrübeniz yoksa, suya atılarak boğulmak üzere olan birini kurtarmağa kalkışmayın.

Boğulmakta olan kimseye bir ip atmak veya bir kürek uzatmak daha doğrudur. Birini kurtarmak amaciyle suya atılıp onunla birlikte boğulanlar pek çoktur.

Boğulmamak insanın kendi elindedir. Bilhassa gençliğin kaatili olan boğulmayı ortadan kaldırmak için, yukarıdaki kurallara herkesin uyması lâzımdır.

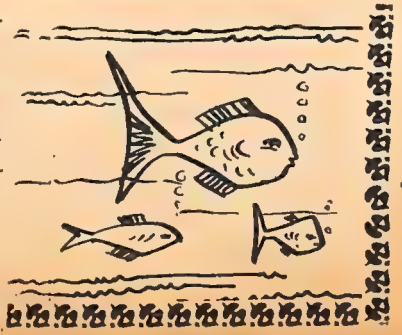

ÇOCUK YUVASI ANSİKLOPEDİSİ

HAYVANLAR NASIL UYUR

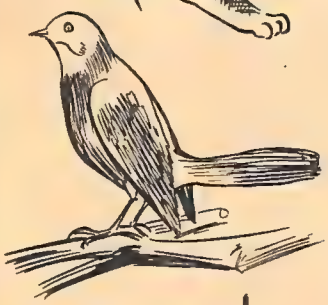

Hayvanların hayatlarını araştıran bilginler onların uyuma tarzlarındaki değişiklik karşısında hayrete düşmektedirler. Meselâ, kara yılan her gün öğleye doğru uyanmakta ve karnını doyurduktan sonra, saat 2 de, ertesi gün öğleye kadar devam edecek olan uykusuna hazırlanmaktadır. Halbuki tavşan, 24 saat boyunca 16 defa uyuyup uyanmaktadır. İngiliz ardıç kuşu ise, kışın yalnız 9 saat uyunık olduğu halde, yazın sabahın ikisinde başlıyan günü, akşamın 10 una kadar devam etmektedir.

Uykuları pek hafif olduğundan, bazı kuşlar, bir tehlikenin yaklaştığını hisseder etmez uçup giderler. Ağaç bıldırcını ile yaban domuzlarının uyuma şekli arasında çok fark vardır. Bir bıldırcın sürüsü, başlar dışarıya doğru dönük bir daire teşkil etmek suretiyle uyur. Bıldırcınlar gibi uyurken bir daire teşkil eden yaban domuzları ise, başlarını dairenin merkezine doğru uzatırlar.

Hayvanlar, uyuyacakları yeri hazırlamak bakımından da birbirlerinden çok farklıdırlar. Kuşlar, uyumak için genellikle bir yere tünemeyi yeterli görürler... Memeli hayvanlar ise uyuyacakları yeri biraz düzeltiktikten sonra uykuya yatarlar. Goriller, uyuyacakları yeri hazırlarken büyük zorluklara katlanmakla kalmayıp aynı yerde iki kere üst üste gecelemezler. Bunun da sebebi oburlukları dolayısiyle sık sık gıda yerini değiştirmeleri zorunluluğudur. Goril, aileleri, ekseriya ağaçlardan sarkan sarmaşık ve dallardan faydalanarak kendilerine yapraklar arasında çadırlar örerler.

Hayatlarının en büyük kısmını ağaç üstünde geçiren orangutanlar, çadırlarını, ekseriya yerden 10-12 metre yükseklikte olan ağaç tepelerinde kurarlar. Böyle bir ağaç seçtikten sonra orangutan, uzun kollarıyla, yaprak bakımından zengin ince dalları yakalıyarak birbirine bağlar ve ekseriya 1.20 m. çapındaki çadırını kurmuş olur. Uyurken, ellerini otomatik olarak bükerek komşu dallara geçirdiğinden, ağaçtan düşmesine hiçbir surette imkân yoktur.

Sirk memurlarının gözlemleri sayesinde, fillerin uyku âdetleri hakkında epeyi bilgi edinilebilmiştir. Bu tetkikler, fillerin, içlerinden birkaçını gözcü olarak bırakmadan uyumadıklarını göstermiştir. Sirklerin birinde 29 filden 24 ünün yerde sâkin sâkin uyurken 5 inin ayakta nöbet beklediği görülmüştür. Ayakta duranlardan ikisi yere çöktüğü zaman, uyuyanlardan ikisi kalkıp bunların yerini alıyordu.

Filler uyurken gürültü ile horlamakta ve gördükleri korkulu rüyaların etkisiyle haykırmakta ve tepinmektedir. Memeli hayvanların ekserisinin rüya gördüğü tahmin edilmektedir. Uyuyan köpekler, maymun-

Devamı arka sayfada

lar, kediler, atlar ve diğer bazı memeli hayvanlar, çok kere ses çıkarmakta ve insanlarda rüyaların etkisine yorumlanan hareketler yapmaktadır.

Oldukça gelişmiş beyinli bütün memeli hayvanlar, uyumak zorundadır. Uykudan mahrum edilen köpek 5 günde ölür; uykusuzluk onu açlıktan daha çabuk öldürür!

Kuşların dallar üzerinde başlarını kanatları altında gizliyerek uyudukları zannedilir. Lâkin birçok kuş türlerinin bu şekilde uyumadıkları tesbit edilmiştir Karlı bölgelerde dağ horozunun kar kümelerinin içine girip uyuduğu gözlenmiştir. Yeni Zelanda' nın garip kiwi kuşu ise, bütün gündüzü yeraltındaki bir yuvada geçirir.

Kuşların ekserisi rüzgârda uyumayı sevmez. Fakat mecbur kalınca rüzgâra yüzleri dönük olarak uyumağı tercih ederler; böylelikle tüyleri havalanmaz. Herhangi bir kuş, uykuya dalınca, normal olarak tüylerini şişirir. Tüylerin arasına giren hava, kuşun vücut sıcaklığının dağılmasını önler. Birçok memeli hayvanlar da aynı sebepten çöreklenip uyumağı tercih ederler.

Balıkların uykusu da bir takım garip özellikler arzetmektedir. Bazı balıkların gece batırınca yavrularını ağızlarına aldıkları tesbit edilmiştir. Akvaryumlarda beslenen bazı deniz balıklarının da ışık söndürülünce akvaryumun dibine çökerek yan yattıkları görülmektedir. Balıklarda, uykuya benzer daha birçok hareketsizlik şekilleri gözlenmiştir.

Gündüzleri sürü halinde dolaşan balıklar, gece olunca çok kere birbirinden ayrılır. Fakat ürkünce hızla sürü halinde kaçarlar.

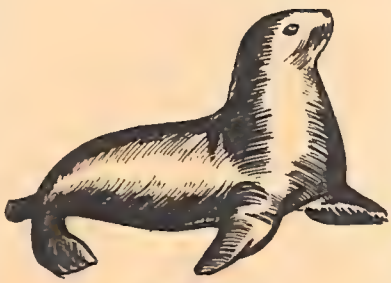

Bazı eşek arısı cinsleri, taş duvar deliklerine girerek, oralarda insanlar gibi sırt üstü uyurlar. Tabiat bilgini Edwin Way Teale, tüylü bir arının her gece, bir gül fidanının aynı çiçeğinde uyumağa geldiğini tesbit etmiştir.

Karıncaların uykusu hakkında yazılar yazan Julian Huxley şöyle demektedir: "Karınca, yerdeki bir oyuğa yerleştikten sonra, bacaklarını vücuduna yapıştırıp uykuya dalar. Üç saat sonra uyanınca tıpkı bir insan gibi hareket eder... Başını ve altı bacağını gerinmeğe benzer bir şekilde uzatır. Çenelerini açıp kapaması esnemeyi andırır."

Hayvanların uykusuna dair bir hikâye, Almanya'nın bir akvaryumunda fokları inceliyen R. M. Lockley tarafından bildirilmiştir. Lockley, bir fok çiftinin su teknesinin dibine nasıl çöktüğünü farketmişti. Çok geçmeden dişi o derece ağır bir uykuya dalmıştı ki, erkeğinin meydana getirdiği bir dalga onu uyandırmadı. Birdenbire dişi, gözleri sıkı sıkı kapalı olarak su yüzüne çıktı ve 16 defa gürültü ile nefes aldı. Sonra burun deliklerinin kapanmasıyle, gene gözleri kapalı olarak suyun dibine indi. 5 dakika kadar orada kaldıktan sonra, tekrar su yüzüne çıkarak 12 derin nefes aldı. Çok geçmeden erkek fok da aynı şekilde hareket etmeğe başladı. Lockley, fokların, bu aşağı yukarı hareketini yarım saat kadar seyrettikten sonra, haznenin yanında kopan bir gürültü hayvanları uyandı.

Sırtı ev

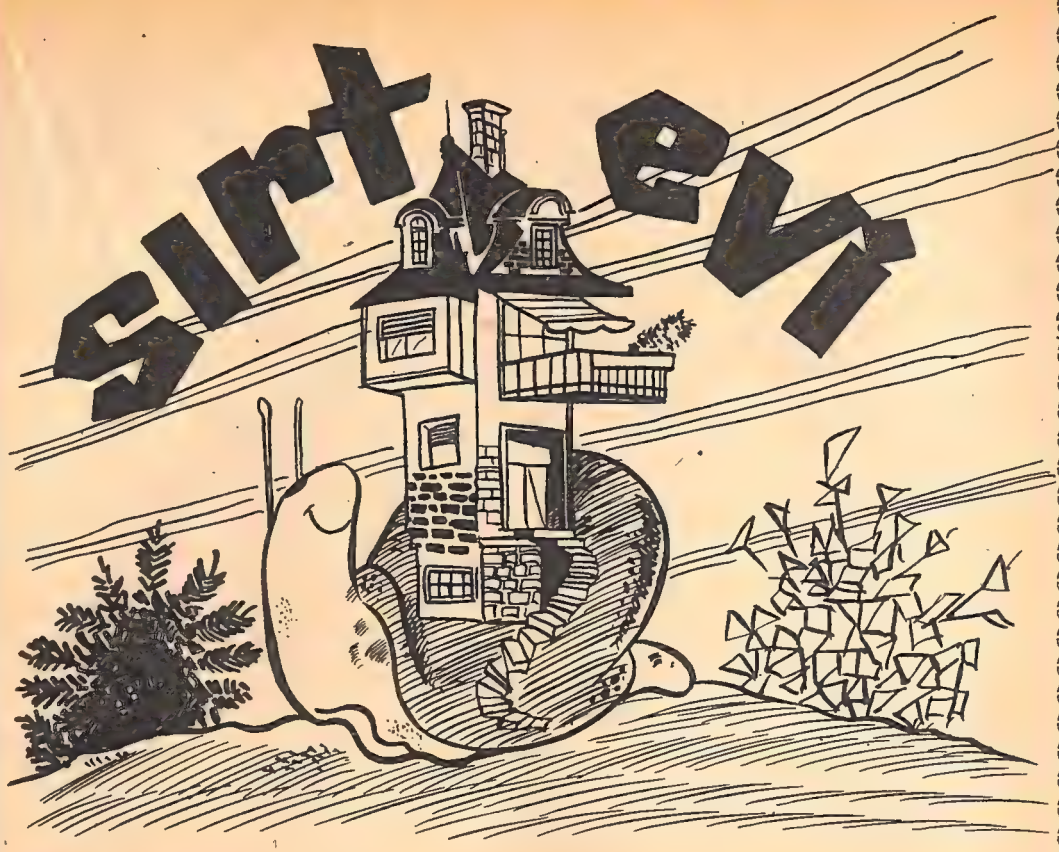

Salyangozlar, yaktiyle, oldukça hızlı giden hayvancıklardı.

Yapraklar sararıp dökülmeğe başlayınca, salyangozun biri kışın yaklaştığını, neredeyse soğuk karlı günlerin başlıyacağını anladı. Sığınabileceği kuytu bir yer aramağa koyuldu. Ama ne çare ki, her taşın altı, ağaç kovukları, sarmaşık yapraklarının arası bile tıklım tıklım, doluydu.

Sonunda, bir duvarın taşları arasında, kendi gibi bir salyangozun uzanan kafasını gördü. Sevinçle ona doğru koştu.

-Beni de barındıracak bir yerin vardır, değil mi kardeşim? dedi.

Öteki:

-Her taraf dolu! diyerek hemen boynuzcuklarını içine çekti.

Zavallı salyangoz kederli kederli uzaklaşırken, arkasından birinin ince bir sesle güldüğünü duydu. Başını çevirince, dokuduğu ağın telinden aşağıya sarkan bir örümcekle karşılaştı. Gülerek:

-Evsizlik kötü şey, değil mi bay salyangoz? dedi.

-Sorma bayan örümcek. Bana bir yardımda bulunursan...

-Hay hay! (incecik ağını göstererek) İstersen, sana bunu bağışlıyayım. İçine gir, güle güle otur!

Bayan Örümcek, salyangozun şaşkınlığını görünce, güldü. Sonra, minicik bir yo-yo gibi, ağın telinden yukarı aşağı inip çıkmağa başladı.

Bir köstebek, salyongozu yeraltındaki yuvasında barındırmağa razı oldu Ama kira olarak, her gün on tane mayıs böceği yumurtası istiyordu. Hem de bir haftalığı peşin almağı şart koşmuştu. Salyangoz nihayet avda ayağından yaralandıktan sonra işi ev tellâllığına döken topal tilkiye uğradı.

Tilki ona pek çok yer için söz verdi. Ama salyangozun bunda da hiç ümidi yoktu. Artık dışarıda, karlar altında öleceğini anlamıştı. Keder içinde gözünün alabildiğine koşmağa başladı. Böylece kendini denizin kumsalın-

Devamı arka sayfada

da buldu. Tıkanıyordu. Yolunun üstündeki bir tümseğe halsizca abandı. Bu, güzel, siyah çizgili, sarı bir kutucuktu. Birdenbire, salyangoz, bu kabuğun içinden -binlerce yıl önce ölmüş bir hayvanın kabuğuydu- tatlı bir ses duydu. Bu denizin sesiydi. Salyangoza:

-Ağlama küçük salyangoz, ağlama! diyordu. Cesaretini topla, metin ol!. Sığın bu kabuğun içine. İnce, hafif tam sana göredir. Sırtında taşıyabileceksin onu. Sana hediyem olsun!

Salyangoz, bu umulmadık saadetten az kaldı deli olacaktı. Yorgunluğunu bile unuttu. İçi sedefli kabuğun içine girdi ve ilk defa rahat bir gece geçirdi.

Güneş doğarken yola çıktı. Eski yerine dönüyordu. Ama bu sefer sırtladığı evciğiyle beraber daha yavaş yürüyordu.

Salyangoz, yerine, ilk karın düştüğü gün ulaştı. Aç gözlü kör ebek, hain, alaycı örümcek, geveze tilkinin önünden, güzel evciği sırtında, kurumlana, kurumlana geçti. Artık bundan sonra kabuğunun içinde saklanarak nerede olursa olsun kalabilecekti!

Salyangozun çocukları, çocuklarının çocukları ve onların ardından doğan bütün salyangozlar, dünyaya, sırtlarında evcikleriyle geldiler.

Evleri sırtlarında bulunduğundan bu yüzden acele etme zorunda olmadıkları için de, o zamandanberi salyangozlar hep ağır yürümeğe başladılar.

Eceovalı Yakup Ağa, sipahi askerlerindendi ve Osmanlı İmparatorluğu'na bağlı Midilli kalesinde yerleşmiş, eski bir evde yaşıyordu. Yakup Ağanın burada dört oğlu oldu: İshak, Oruç, Hızır ve İlyas.

Dört erkek kardeş Midilli'de büyüdüler. Denizcilik onların en çok sevdiği oyundu. Batı Anadolu'nun o yeşil kıyılarına bakan Midilli kalesinden, o köhne evlerinden sabah erkenden çıkarlar; deniz kıyısına iner kendi yaptıkları tahta sandallarla güneş batıncaya kadar oynarlardı. En büyük kardeşleri İshak bu oyunları pek sevmez fakat üç küçük kardeş babalarının azarlamalarına rağmen sevdikleri bu oyundan vazgeçmezlerdi.

Bu üç küçük kardeş büyüyünce deniz ticaretine atıldılar; şimdi küçüklüklerinde Midilli kıyılarında oynadıkları oyunlar bir gerçek olmuştu. Artık onların da gemileri, büyük, güzel, beyaz yelkenli gemileri bulunuyordu.

Hızır Selânik'le Eğriboz arasında gidip geliyordu.

Oruç ise küçük kardeşleri İlyas ile birlikte Suriye'ye ve Mısır'a kadar gidiyordu.

Bu üç kardeşin denizlere böyle yelken açtıkları zamanda gemicilik yapmak çok tehlikeli bir işti. Çünkü Venedikliler yalnız bulduklari Türk gemilerini hemen batırırlardı. Gene o zaman-

BARBAROSLAR Geliyor

lar Rodos'da bulunan Senjan şövalyeleri bütün hayatlarında önlerine çıkan Türk gemilerini batıracaklarına ve Türklerle savaşacaklarına and içmişlerdi. Gerçekden de sözlerinde duruyorlardı.

Oruç ile İlyas Suriye'den Midilli adasına mal getirmekde iken Rodos şövalyeleri ile karşılaştılar. Savaş çetin oldu. Senjan şövalyeleri hem çokluk idiler, hem de bu gibi işlerde çok usta idiler. Savaşın sonunda Yakup Ağanın oğlu İlyas öldü ve Oruç da Rodosluların eline tutsak düştü.

Oruç yıllarca hıristiyan kadırgalarında kürek çekti. O zamanın gemileri yelkenlerle ve esinti olmadığı zamanda da kürekle giderdi. O büyük kürekleri yanyana oturan tutsaklar çekiyorlardı. İşte Oruç böyle bir tutsak, yani forsa olmuştu. Onu kadırgaya getirdiler, anadan doğma, çırıl çıplak soydular, şövalyelerin kırbaçları ve küfürleri altında küreğin başına bir sıraya oturttular, ayaklarını yere zincirlediler; artık Oruç bir forsa olmuştu ve kadırgadan onun ancak ölüsü çıkardı.

Oruç'un forsa bulunduğu kadırga bir gece fırtınaya tutuldu ve Anadolu kıyılarında demirledi. Oruç o gece kendisini oturduğu yere bağlayan ayağındaki zincirleri eğeleyip kopardı ve kimse görmeden dalgalı denize atladı, yüzerek Ana-

Devamı arka sayfada 19

dolu kıyılarına çıktı. O gece Oruç kendine sövalyelerden öcünü almak için korsanlık yapacağına and içti.

İşte böylece Oruç korsanlığa başladı. Türk korsanlarının başı oldu ve ölünceye kadar Baba Oruç adıyle bütün korsanlar arasında saygıyla anıldı.

Baba Oruç küçük bir yelkenli, bir çektiri elde ederek Akdeniz'de korsanlığa başladı. İki kardeş Oruç'la Hızır artık Rodos şövalyeleri ile savaşıyorlardı.

İtalyanlar ve İspanyollar bu iki kardeşe BARBAROS KARDEŞLER adını verdiler ve bütün dünya da onları bu adla andı.

1510 yılında İspanya Kralı Ferdinand'ın ölümüyle İspanya'da karışıklıklar çıktı. Bunun üzerine İspanyolların elinde bulunan Cezayir de baş kaldırarak İspanyollara kalenin kapılarını kapadılar.

Cezayir şehri önünde küçük bir adada İspanyolların kalesi ve askeri vardı. Cezayirlilerin bu hareketi karşısında İspanyollar şehrin üzerine top ateşi açtılar ve yardım yollanması için de İspanya'ya haber yolladılar.

Cezayirliler işin kötüye gittiğini anlayınca geceleyin karanlıkda bir arabı haberci olarak yolladılar Haberci Oruç Reisin yanına vardı ve kendisinden Cezayirlilere yardım etmesini diledi.

Oruç Reis kadırgalarıyla Cezayir'e yol aldı ve İspanyolların Cezayir'i almasına engel oldu.

Cezayir gibi bir kale Baba Oruç'un ve Hızır Reisin elinde bulunuyordu şimdi.. Kışları orada geçiriyorlar ve Osmanlı İmparatorluğunun eğemenliğini Afrika'nın bu bölgesine kadar yayıyorlardı.

Oruç ve Hızır reislerin bu büyük başarıları Tilesmen ve Tunus Beyleri tarafından hoş görülmedi. Bu iki bey İspanyollarla birleşerek önce İshak Beyin üzerine yürüdüler.

İshak Beyin yanında az bir kuvvet vardı. Gözcü İshak Beye düşmanın kara bulut gibi yaklaştığını söyleyince, İshak bey:

- Ah, dedi. Hızır'la Oruç da burada olsalardı...

Savaş zorlu oldu, kuşatma günlerce sürdü, beyin adamlarından çoğu öldü. İçerdekilerin yiyecekleri de bitmişti, ama gene teslim olmuyorlardı. Savaş sürüp giderken Araplar İshak Beye bir haberci yolladılar.

Haberci geldi ve:

- Beni ünlü Tilemsen hükümdarı yolladı, dedi. Eğer bu kaleden çıkıp giderseniz size hiç bir fenalık yapılmayacak, ama direnmekde devam ederseniz hepinizi kılıçdan geçirecek ona göre karar verin.

İshak Beyin yanındakiler adamın üzerine yürüdüler:

- Biz son levendimize kadar ölürüz de gene kaleyi size vermeyiz. Bize Barbaros Kardeşlerin levendi derler. Hükümdarına söyle, eğer yürekli kişiyse çadırını kalenin uzağına kurup haber yollamasın, yakına gelip de palalarımızla konuşsun.

İshak Bey levendlerinin hepsini yanına topladı. Çoğunun bir yanı sarılıydı... İshak Bey hepsine teker teker baktıkdan sonra:

-Levendlerim, diye söze başladı. Günlerdir burada, bu kalede İspanyollara ve Araplara karşı koyuyoruz. Ama görüyorsunuz biz azlığız ve günden güne eksiliyoruz. Belki birkaç güne kadar dayanamıyacak duruma düşeceğiz ve eninde sonunda bu kale gene onlara, düşmanlarımıza geçecek. Fakat Tilmesen hükümdarının yolladığı habercinin dediği gibi kaleyi bırakıp gidersek ilerde yeniden kuvvetlerimizi toplar gelir ve kaleyi alırız.

İshak beyin bu sözlerinden sonra levendler kaleden çıkmak üzere hazırlık yapmağa başladılar.

İşleri biten levendler İshak beyin ve sancaklarının başkanlığında kale kapısından çıkmağa başladılar. Araplar ve İspanyollar bütün içerdekilerin çıktığını görünce kale kapısını tutup Türklerin üzerine saldırdılar.

İshak bey bunu görünce:

-Aldatıldık levendlerim, dedi. Sancağımızı kaldıralım, palalarımızı sıyıralım ve kanımızın son damlasına kadar savaşalım.

Levendler Arapların ve İspanyolların üzerine atıldılar, son damla kanlarına kadar savaştılar ve hepsi öldüler. Yakup Ağanın büyük oğlu şehit düştü.

İspanyollar ve Araplar bu kaleyi aldıktan sonra Oruç Reisin bulunduğu Tilemsen kalesini kuşattılar. Tilemsen'in islâm halkı Oruç'a yardım edeceklerine söz verdiler. Fakat Arap ve İspanyol kuvvetlerini görünce bir kısmı korkudan bir kısmı da Arap ve İspanyollarla anlaşmağı kendilerine, daha uygun bulduklarından sözlerinden vazgeçtiler ve Baba Oruç'a yardım etmediler.

Kuşatma aylarca sürdü. Oruç Reisin kuvvetleri günden güne eriyip gidiyordu. Bir gece Oruç Reis kaleyi savunan bütün levendlerini topladı ve onlarla konuştu.

-Bana yıllarca yardım etmiş, kadırgalarımda, çektirilerimde çalışmış, sevgili levendlerim. Sizin sevginizi ve saygınızı kazandım. Bana Baba dediniz, ben de size elimden geldiğince babalık ettim. Birlikte bir çok tehlikeler geçirdik, bizden kat kat daha üstün olan düşman kadırgalarıyla savaştık, kalyonlarını batırdık, Akdeniz'in hür ufuklarında sancağımızı şerefle dolaştırdık.

Levendlerim bugün, bu kalede aylarca ölümle boğazlaşan sizleri bir karar vermek için buraya topladım. Düşman çok, biz azız. Bize yardım edebilecek olan kardeşim Hızır Reis ise kimbilir nerelerde, hangi düşmanlarla savaşa tutuşmuştur. Biz bu kalede kalırsak savaşa savaşa hepimiz ölecek ve bu kaleyi de düşmana vereceğiz. Ben yarın gece kaleden bir çıkış hareketi yapmamızı düşünüyorum.

Levendlerin biri Oruç'un bu sözleri üzerine ortaya atıldı:

-Reis dedi. Ağabeyin İshak'la levendlerinin nasıl arkadan vurulduklarını henüz geçen gün işittim. Eğer biz buradan çıkarsak, ozaman düşman bizi çok daha kolay yok eder, kaleyi de çabucak alır.

Oruç Reis levende baktı ve gözleri yaşararak:

-Oğlum, dedi. Ağabeyim İshak Araplar tarafından aldatılarak kaleden çıkartıldı ve ondan sonra öldürüldü. Biz buradan kendi kuvvetimizle, düşmana görünmeden çıkacağız ve onlar bizim kaleden çıktığımızı kaber aldığı zamanda biz çok uzaklarda bulunacağız.

Levendlerin Baba Oruç'a pek güvenleri vardı. Onun bu sözlerine inandılar ve neşeyle kaleden çıkacakları geceyi beklemeğe başladılar, çokgeçmeden çıktılar ve düşmana görünmeden yola koyuldular.

Önlerinde kolunun birini savaş alanında yitirmiş olan kahraman Reisleri olduğu halde cesur levendler birbirleriyle şakalaşarak,

Devamı arka sayfada

güle eğlene gidiyorlardı.

Sabah, söktükten bir iki saat sonra arkalarından bir toz bulutu yükseldiğini gördüler. Bu gelenler kalenin boşaldığını anlayan Arap ve İspanyol atlılarıydı. Oruç reis o zaman kendisinin ve levendlerinin, İshak bey levendleri gibi öleceklerini anladı, sağ elini palasına attı, ve gür bir sesle:

-Dayanın levendlerim, diye bağırdı. Bu yolda ölen arkadaşlarımıza kavuşacağız.

Levendler hep bir ağızdan:

-AH! Hızır Reis burada olsaydı!. diye bağırdılar.

Ve hepsi palalarını sağa sola savurarak, kendilerinden çok üstün düşmanla savaşarak öldüler.

Eceovalı Yakup Ağanın üç oğlu İlyas, İshak ve Oruç savaş alanında düşman kuvvetleriyle çarpışarak, şehit olmuşlardı. Şimdi geri kalan bir tek oğlu Hızır Reis kardeşlerinin öcünü almak için Cezayir'e dümen kırmış pupa yelken geliyordu.

Eğlenceli SAYFA

DENİZ NEDEN TUZLUYMUŞ?

-Balıklar acaba terler mi?
-Tabii terler.
-Nerden bildin?
-Hiç terlemeseler, denizin suyu tuzlu olur muydu?

MERAK

Oktay ilk defa olarak geçenlerde bir deve gördü. Başını kaldırıp kocaman hayvanı epeyi seyrettikten sonra merakla sordu:

-Deve sırtüstü düşerken, nasıl olur acaba?

YANLIŞLIKLAR OYUNU
2NCİ RESİMDE 8 DEĞİŞİKLİK VARDIR. BULUNUZ.

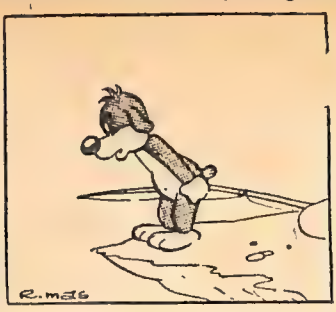

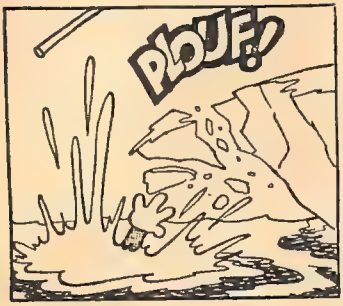

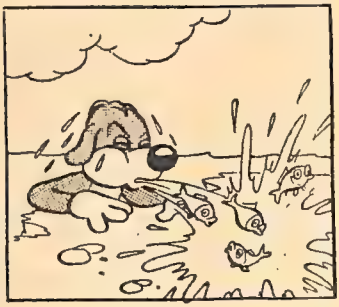

= HoH-HoH =

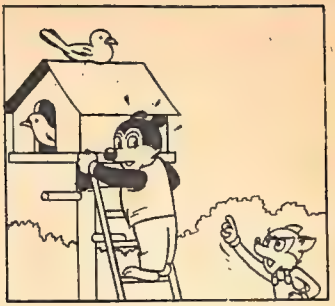

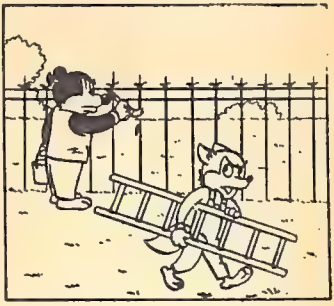

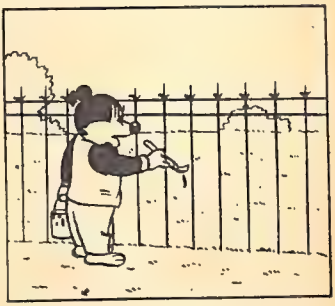

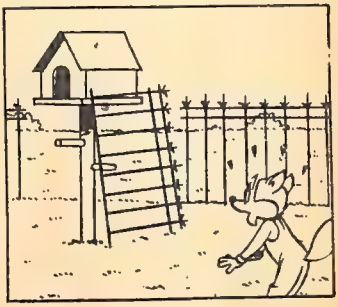

BU NE DALGINLIK

Sami, bir kaç ay önce midesinden ameliyat olmuştu. Aynı doktora tekrar gitmek zorunda kaldı:

-Aman doktorcuğum, ameliyattan sonra bana bir hal oldu. Her gün otuz bardak su içiyorum.

-Üzülme dostum bir ameliyat daha yaparsak kurtulursun. Geçen ameliyatta midende bir sünger unutmuştum.

TRENDE

Birinci sağır: -Saatiniz kaç bayım?

İkinci sağır: -Bugün Cuma efendim.

Üçüncü sağır: -Öyleyse istasyonuma gelmişim. Allaha ısmarladık!

ELMA MI, KİTAP MI?

-Ağacın tepesinde ne yapıyorsun öyle?

-Yere bir elma düşmüşte onu yerine koyuyorum..

İBİBİK
İBİBİK YAĞMUR YAĞDIRMA SERVİSİ
UCUZ BULUT YAPILIR!
EN UFAK CİSEDEN SELE KADAR
BURADA BANA İŞ YOK.. ALTI AY ÖNCE DÜKKÂNI AÇTIĞIMDAN BERİ YAĞMUR DURMADI!
EĞER ACELE BİR MÜŞTERİ ÇIKMAZSA İŞİM KÖTÜ. İFLAS EDECEĞİM!
NE DE OLSA ÖRDEK KANI TAŞIYORUM. BU YAĞMURDAN SEVİNMEM GEREKİR.
ÖDENMİŞ FATURA
ALACAKLARIM
HEY BU GELENLER DE KİM?
BİR MÜŞTERİ AKINIMI? HAYIR... ALACAKLILAR. HEPSİNE BORÇLUYUM!
GÖZDEN KAYBOLSAM DAHA İYİ. BÜTÜN GÜN BURDA BENİ BEKLİYEMEZLER YA...
ÖDENMİŞ FATURA
ALACAKLARIM

NEREYE GİTTİ O DOLANDIRICI ?
ALDIĞI ŞEYLERİN PARASINI VERMEDİ..
BURADA YOK!
BANA DA İKİ AYLIK KİRA BORCU VAR!

GELİN HANGARA BAKALIM!
EVET ETRAFI ARAYALIM!
?

GİTTİLER ŞİMDİLİK, ONLARI ATLATTIM!
ALACAKLARIM.

FAKAT DAHA FAZLA BURADA KALAMAM. BİR YERE GİTMELİYİM!

NEREYE... NEREYE GİTSEM ACABA... BİR ÇİFTLİĞE Mİ?

O KADAR KORKACAK BİR ŞEY YOK. HEPSİ DE BENİM GİBİ ALACAKLARINI İSTİYORLAR.
BU GİDİŞLE HAVA ALACAKLAR!

KOCA GAGA!..
BANA NUMARA YAPAMAZSIN İBİBİK!

BU HELİKOPTERİN HESABINI ÖDEMELİSİN. YOKSA GERİ ALIRIM!
AH.. HAYIR OLMAZ Kİ!..

O KADAR İNSAFSIZLIK ETMEYİN. ONA ÖYLE ALIŞTIM Kİ....
HIMMM...

TIPKI KARDEŞİM GİBİ. BAK HANGARINDA NE SEVİMLİ DURUYOR.
?

O KADAR KÖTÜ KALPLİ OLAMAZSINIZ! ONU GERİ ALMANIZ BENİ MAHVEDER. SİZ İYİ KALPLİ BİRİSİSİNİZ!
ALACAKLA

ONA ÇOK İYİ BAKIYORUM. GAZ VERİYORUM, YAĞLIYORUM.
KALPLERDE AÇAN GONCA..
?

SENİNLE HEP ARKADAŞTIK KOCA GAGA. ESKİ DOSTUZ. BANA YAPMAMALISIN!
AH NE DEMESİN İBİBİK. BEN ÇOK HİSLİYİMDİR. KEMAN SESİ BANA DOKUNUR.

PEKİ, PEKİ. KABUL. HELİKOPTER SENDE KALSIN DOSTUM!

ALTIN GİBİ BİR KALBİNİZ OLDUĞUNU BİLİYORDUM. AZ KALSIN FİKRİMİ DEĞİŞTİRECEKTİM.
FAKAT HELİKOPTERİ BİR ŞARTLA BIRAKIRIM

NEDİR O, NEDİR O? HELİKOPTERİ ELİMDE TUTMAK İÇİN HER ŞEYİ YAPARIM.
OH FAZLA BİR ŞEY DEĞİL. ÇİFTLİĞİME YAĞMUR YAĞDIR YETER..

YAĞMUR YAĞDIRMAK MI? APTAL YAĞMUR MEVSİMİNDE OLDUĞUMUZU BİLMİYOR. FIRSATI KAÇIRMIYAYIM.

BURAYI İMZALA. ÇİFTLİĞİME YAĞMUR İSTİYORUM. YOKSA HELİKOPTERİ DE İŞİNİ DE KAYBEDERSİN.
İMZA MI, ELBET ELBET!

HA..ŞEY.. ÇİFTLİĞİNİZ NEREDEY Dİ?..
YANIK OVADA! SENİ ORADA SEMSİYE İLE BEKLİYORUM.

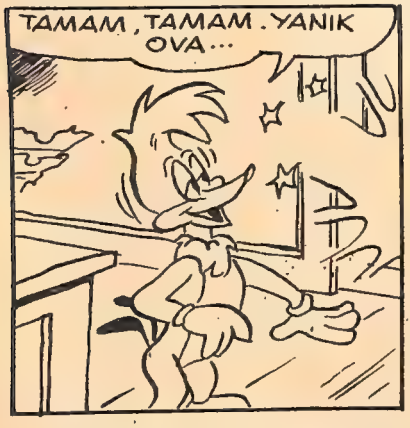
TAMAM, TAMAM. YANIK OVA...

YANIK OVA MI?

EYVAH! BEN DE YANDIM. YANIK OVA TAM ÇÖLÜN ORTASINDADIR.

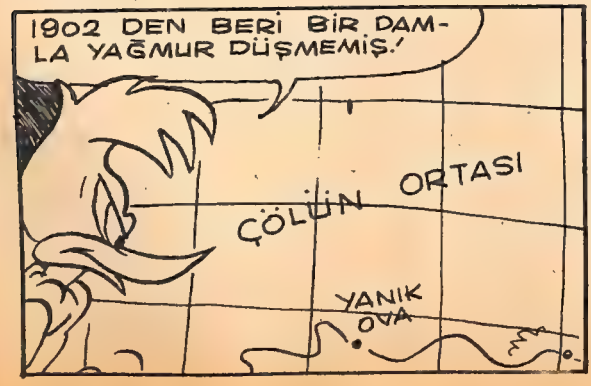
1902 DEN BERİ BİR DAMLA YAĞMUR DÜŞMEMİŞ.
ÇÖLÜN ORTASI
YANIK OVA

OH, GÜZEL BUNU BAŞARMALIYIM. İŞİMİ ÜNÜMÜ VE AKLIMI KAYBEDERİM YOKSA...

AZ SONRA YANIK OVA YOLUNDA...

ASLINDA AKLIMI ŞİMDİDEN KAYBETMİŞİM. BUNU DENEMEK DELİLİK. GÜNEŞ ÇÖLÜ KAVURUYOR. TEK BULUT.'

İBİBİK YAĞMUR SERVİSİ

BU TAŞ YIĞININA ÇİFTLİK DİYOR. O DAHA ÇOK YAĞMUR BEKLER.

KOCA SAKSA ÇİFTLİĞİ UZAK DUR

NE GARİP KİMSE. TEK BAŞINA OTURMUŞ SOĞUK BİR ŞEY İÇİYOR.

İBİBİK YAĞMUR...

GÜZEL YAĞMURUMU BEKLİYORUM İBİBİ... SICAK ÇOK FAZLA...

MERAKLANMAYIN! YAĞMURA KAVUŞACAKSINIZ!

İYİ ÇABUK OLUN BİRAZ!

BENİM DEV KAKTÜSÜMÜN HALİ ÇOK FENA! 1902 DEN BERİ SULANMADI.

BU KOLAY İŞ DEĞİL. BAKALIM NASIL BECERECEĞİZ? O DA NE?

İBİBİK YAĞMUR SERVİSİ

BİR KUYU,. ÇOK İYİ. TAM İŞİME YARIYACAK. ŞEYİ BULDUM.!

PEK CESURCA BİR TASARIYI GERÇEKLEŞTİRECEĞİM.

YAĞMUR, GÖKTEN DÜŞEN SU DEMEKTİR. BU ÇOK UZUN HORTUMU ALIP HAVADAN ORTALIĞI SULARIM OLUR BİTER...

POMPAYI İŞLETEN DÜĞMEYE BASALIM!

POMPA KÜLÜBESİ

ÇIT

HEMEN HORTUMU KAPIP HAVALANALIM.!

ŞİMDİ BUNU NASIL AKIL ETTİĞİME ŞAŞARSINIZ. EN BÜYÜK DÜŞÜNCELER EN BASİT KİMSELERDEN ÇIKAR.!

İBİBİK YAĞMUR SERVİSİ

TAM KOCA GAGA'NIN YERİ ÜSTÜNDEYİM. ŞİMDİ HORTUMUN AĞZINI AÇIP ORTALIĞI BOL, TEMİZ SUYA BOĞAYIM.

KUM!

İBİBİ

FIŞŞ!!

HEY SU YERİNE KUM FIŞKIRTMAK DA NESİ?
BELKİ KUM SAATİNİ DOLDURMAK İSTERSİN DİYE DÜŞÜNDÜM!

BU KADAR SICAK GÜNDE ÖFKELENMEK DOĞRU DEĞİL. HERKES YANILABİLİR.
DONK!
NE YAPTIN! AHH!

BU FİKİR YÜRÜMEDİYSE BAŞKASINI DENEMEK GEREKİR...

AZ SONRA...
İKİ DÜZİNE BALONLA İKİ DÜZİNE SULAMA KOVASI İSTİYORUM.
OLUR BAYIM, HEMEN VERİYORUM!
MAĞAZA

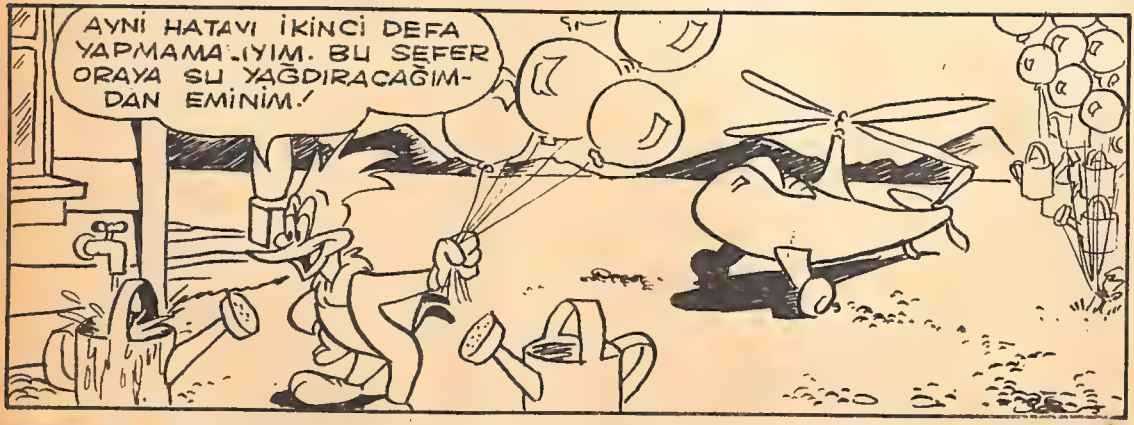
AYNİ HATAYI İKİNCİ DEFA YAPMAMALIYIM. BU SEFER ORAYA SU YAĞDIRACAĞIMDAN EMİNİM!

PERVANENİN KANATLARININ KOVALARA ÇARPMAMASI LÂZIM!

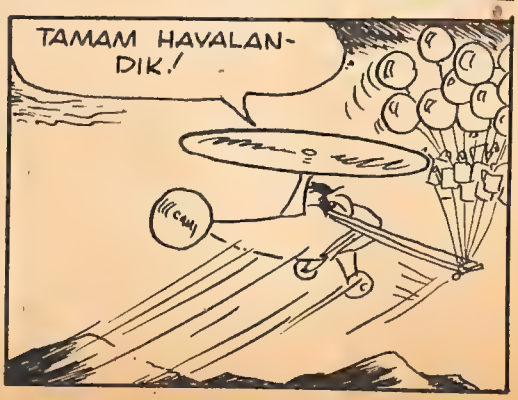
TAMAM HAVALANDIK!
CAAA

YİRMİDÖRT KOVA BOŞALDIKTAN SONRA...

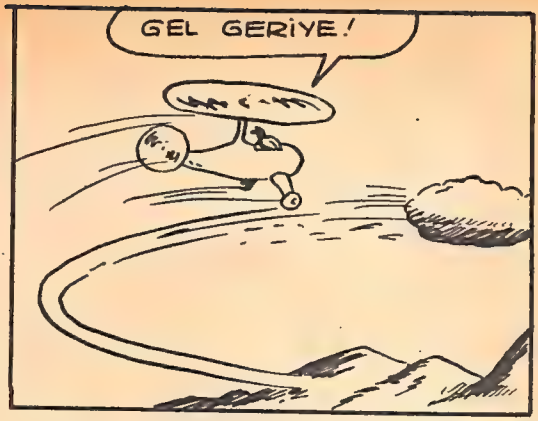

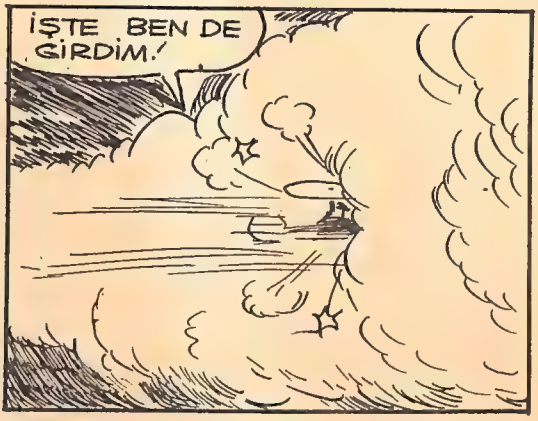

BULUTUN İÇİNDE...

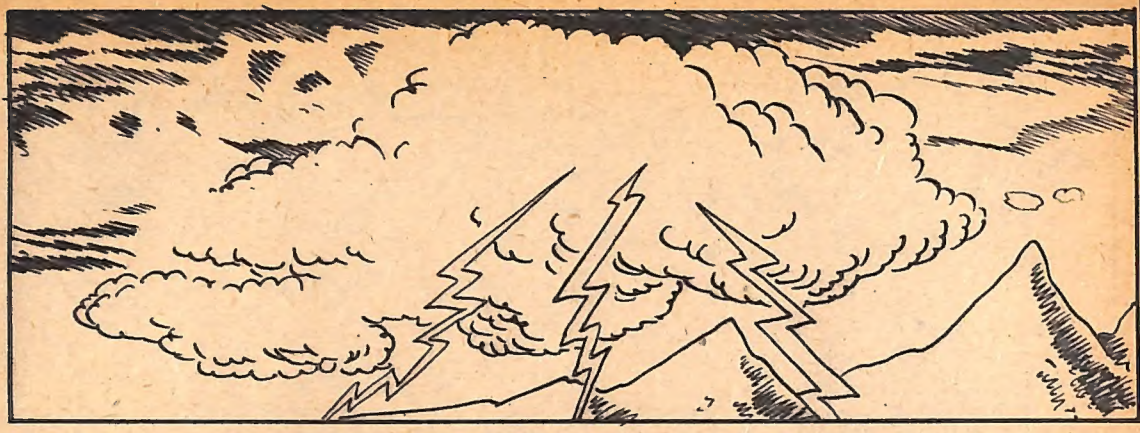

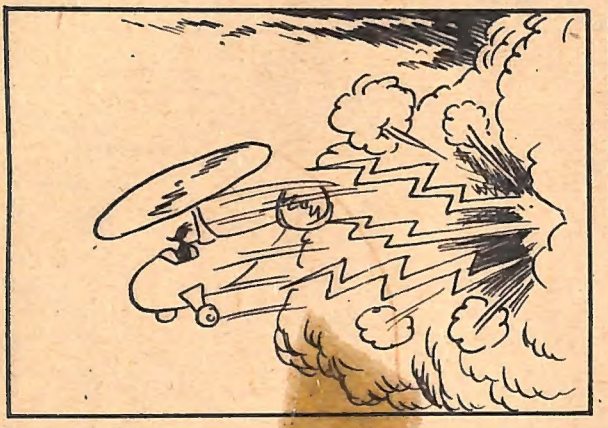

EYVAHLAR OLSUN! BÜTÜN BULUTLARI HAREKETE GEÇİRDİM.

VADİDEN AŞAĞI AKAN SELE BAKIN VAY!
Mrr...mm

DOĞRU ÇÖLE GİDİYOR. HER TARAFI KAPLIYACAK GİBİ.

BİR KAÇ DAKİKA SONRA...
NASIL, BOL SUYA KAVUŞTUN MU KOCA GAGA?
GÖRDÜN MÜ YAPTIĞINI. BEN SEL BASKINI İSTEMEMİŞTİM.

BU BİZİM SERVİSİN İŞİDİR. BİZ MÜŞTERİLERİMİZE İSTEDİĞİNDEN FAZLASINI VERİRİZ. HA..HA... ALIN BİR ÇİFT KÜREK!

Çocuklar İçin

Türk Ticaret Bankası yıllardan beri Çocuk kültürünü önemle ele almış, çocuk mecmuası, çocuk tiyatrosu, çocuk filmleri v.s. gibi faaliyetler yapmıştır.

Milliyet Gazetesi Kültür Klübü'nün çocuk bölümüne çocuk kitapları ve masal plâkları hazırlayan Türk Ticaret Bankası, çocuk dünyamıza değerli eserler kazandırmıştır.

Çok ucuz (maliyet fiatına) satışa çıkarılan kitap ve masal dizisini şu şekilde Milliyet Gazetesinden temin edebilirsiniz.

ÇOCUK KİTAPLARI

1- Türk tarihinde çocuk kahramanlar
2- Çocuk Eğlenceleri Antolojisi
3- Ülkelerden hikâyeler
4- Ülkemizden hikâyeler
5- Çocuklar için şiir antolojisi

Bu kitapların her birinin fiatı 2 liradır. (Posta ile istenirse her kitap için 2,5 liralık damga pulu göndermek gerekir.)

MASAL PLÂKLARI

(Bir plâkta iki masal vardır.)

1- Kurnaz Tilki ile Akıllı Horoz İyilik kazanır
2- Akıllı Tavşan Tılsımlı Altınlar
3- Keloğlan ile Kral Tombiş ile Totoş
4- Parmak Çocuk Küçük Kuş

Masal plâkları, oyunlu, müzikli temsil tarzında hazırlanmıştır. Bir masal plâğının fiatı 7 liradır. Posta ile istenirse (gönderme ambalaj ücreti dahil) 825 kuruşluk damga pulu göndermek gerekir. Ankara, İstanbul, İzmir, Adana şehirlerinde oturanlar isterlerse Milliyet Gazetesi bürolarına giderek kitap ve plâk alabilirler, gidemezlerse posta ile isterler.

Milliyet KÜLTÜR KLÜBÜ

YAYIN İSTEK FİŞİ

İstenen yayın adı:.....
Adı Soyadı:.....
Adresi:.....
.....

BURADAN KESİNİZ

I. Bu yayın istek fişine, istediğiniz kitabın veya plâğın adını, kendi adınızı, soyadınızı, adresinizi okunaklı olarak yazınız.

II. a) Kitap için 250 kuruşluk damga pulunu
b) Plâk için 825 kuruşluk damga pulunu fişle beraber bir zarfa koyunuz. Pulların hırpalanmamasına, birbirine yapışmamasına dikkat ediniz.

III. Zarfı dikkatle kapatarak üstüne, şu adresi yazınız.

Milliyet Gazetesi
Kültür kulübü satış servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

IV. İstediğiniz kitap ve plâk I adetten fazla ise liste yaparak yayın fişine eklersiniz. Pulları da istediğiniz her kitap için 250 kuruşluk, her plâk için 825 kuruşluk hesap ederek alır, zarfınıza koyarsınız.

V. Kısa zamanda kitap ve plâklarınızı postacınız getirecektir.

Çocuk kitaplıklarının hazinesi olacak değerdeki bu kitaplar, boş zamanlarınızı değerlendirecek, derslerinize de yardımcı olacak nitelikte hazırlanmıştır.

Masal plâkları ise eğitici ve eğlendirici nitelikleri ile her yaşta çocuğa neşeli dakikalar geçirtecektir.

Bayramlarda, doğum günlerinde, özel ziyaretlerde bu kitaplar ve plâklar arkadaşlarınıza en değerli armağan olabilir. Kitaplardan ve plâklardan onlar içinde alarak, arkadaşlarınıza götürebilirsiniz.

Bütün arkadaşlarınıza bu kitapları ve masal plâklarını duyurup, tavsiye ederek, bu kültür hizmetinden onlarında faydalanmalarını sağlayınız.

MİNİK KARDEŞLERE

NUMARALARI BİRDEN İTİBAREN BAŞLAYARAK BİRLEŞTİRİNİZ. BAKALIM NE ÇIKACAK. SONRA ÇIKAN RESMİ RENKLİ KALEMLERİNİZLE BOYAYINIZ.

ilk ders

KÜLTÜR YAYIN 10

TÜRK TİCARET BANKASI
1913
TÜRK TİCARET BANKASI